

[Indenrigsministeren]

Hovedindholdet i forslaget er, at der foreslås nedsat et bredt sammensat etisk råd.

Rådets opgave er at bidrage til at sikre, at den biologisk-medicinske forskningsvirksomhed – i særdeleshed vedrørende det menneskelige liv i dets tidligste stadier – sker under hensyntagen til etiske målsætninger, som samfundet ønsker respekteret, samt at der løbende gives folketinget, offentligheden og offentlige myndigheder råd og oplysning om de etiske problemer, som udviklingen på dette område rejser. Det er rådets opgave ud fra alle relevante hensyn at tage initiativ til debat om de problemer, udviklingen måtte rejse, og at stille forslag til konkrete foranstaltninger.

Specielt vil jeg fremhæve, at rådet får til opgave at indstille til indenrigsministeren om fastsættelse af bindende regler ved lov om beskyttelse af befrugtede menneskelige æg og fosteranlæg og fostre. Indtil en sådan lovgivning er trådt i kraft, tillades kun sådanne forsøg, som har til formål at afhjælpe ufrivillig barnløshed. Lovforslaget bygger således på den grundtanke, at det må være folketinget, der sætter de grænser, som er nødvendige på området.

Det er udtryk for det samme princip, at lovforslaget i § 5 foreslår forbud mod en række forsøg, som ikke har noget medicinsk formål. Om forslagens enkeltheder vil jeg i øvrigt henvise til bemærkningerne og her i stedet fremhæve nogle synspunkter, som jeg finder væsentlige for bedømmelsen af det.

I den debat, der har været om disse spørgsmål, er det ofte blevet sagt, at der er behov for en etik på dette område – og det blev jo bebrejdet »Fremskridtets Pris«, at rapporten ikke fremlagde en sådan etik.

En række etiske principper er blevet nævnt: respekten for menneskelivet, respekten for de oprindelige arveanlæg, retten til at være forskellig, hensynet til familien – for blot at nævne nogle. Der er vel ingen af os her i salen, der ikke vil være enige i, at disse principper er rigtige og værdifulde. Det er da også derfor, at jeg foreslår et etisk råd oprettet med henblik på, at synspunkter og principper af denne art kan komme til orde og indgå i de afvejsninger, der må være tale om. Det, der er vort problem, er jo bl.a., at der ikke i det system af myndigheder, der fører tilsyn med sundhedsvæsenet, er et sådant organ, som har det som opgave at vurdere og

rådgive med hensyn til udviklingens etiske problemer og perspektiver.

Når det er sagt, vil jeg tilføje, at hvor gode og rigtige principper end kan være, så er det ikke sådan, at der er én og kun én etik, som vi uden videre kan lægge til grund for løsningen af alle de problemer, udviklingen rejser.

Sagt på en anden måde: når vi er uden for de tilfælde, hvor vi kan blive enige om, at der må trækkes en klar grænse, kommer vi ikke uden om, at vi må veje forskellige hensyn mod hinanden. Vi står med en række hensyn, som i et vist omfang er i indbyrdes konflikt, og det er ikke muligt i form af lovregler at bestemme indholdsmæssigt, hvordan disse situationer skal løses. Jeg ser ingen anden mulighed end den, der ligger i lovforslaget, altså en kombination af indstillinger fra et bredt sammensat råd og en kompetence for ministerium og folketing.

Må jeg til sidst sige, at jeg håber, at vi på tværs af partiskel kan få en åben, positiv drøftelse af lovforslaget. Det burde i virkeligheden være muligt at bedømme denne sag uafhængigt af de almindelige partiopfattelser, og i det omfang det står i min magt, skal jeg søge at bidrage hertil.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Hermed tillader jeg mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om lige løn til mænd og kvinder.

(Lovforslag nr. L 92).

Ligelønsloven er en gennemførelse af EF's Ministerråds direktiv af 9. februar 1976 om gennemførelse af princippet om lige løn til mænd og kvinder.

Lovforslaget blev udarbejdet på grundlag af en indstilling fra et udvalg, hvori bl.a. arbejdsmarkedets parter var repræsenteret. Det blev ved udarbejdelsen af lovforslaget tillagt afgørende vægt, at direktivet måtte omformuleres således, at reglerne kunne indgå som et naturligt led i det danske arbejdsretlige system.

Princippet om ligeløn var således allerede gennemført på LO/DA-området ved vedtagelsen af mæglingforslaget i 1973. I forbindelse med udarbejdelsen af lovforslaget var der derfor enighed om at bygge på det samme sproglige ligelønsbegreb, som kendes fra overenskomsterne.